POWIATOWY OŚRODEK DOSKONALENIA NAUCZYCIELI
W WODZISŁAWIU ŚLĄSKIM

REGULAMIN III EDYCJI KONKURSU REGIONALNEGO

“ARTYZM PROZY NIEMIECKIEJ”

§ 1. Postanowienia ogólne

1. Nazwa konkursu: **ARTYZM PROZY NIEMIECKIEJ**
2. Konkurs organizowany jest w roku szkolnym 2026/2027.
3. Organizatorem konkursu jest **Powiatowy Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Wodzisławiu Śląskim**.
4. Konkurs ma zasięg **regionalny**.

§ 2. Cele konkursu

Celem konkursu jest:

1. motywowanie uczniów do nauki języka niemieckiego poprzez literaturę
2. doskonalenie umiejętności artystycznego czytania w języku niemieckim
3. kształtowanie umiejętności scenicznych i autoprezentacji
4. rozwijanie umiejętności interpretacji fragmentów prozy niemieckiej.

§ 3. Adresaci konkursu

1. Konkurs przeznaczony jest dla **uczniów kl. 1-8 szkół podstawowych** oraz **uczniów szkół ponadpodstawowych** z terenu powiatu wodzisławskiego a także spoza.
2. Każda szkoła może zgłosić maksymalnie **2 uczestników**.
3. W przypadku większej liczby chętnych szkoła przeprowadza we własnym zakresie eliminacje szkolne i wyłania uczestników etapu regionalnego

§ 4. Zakres tematyczny i zadanie konkursowe

1. Zadanie konkursowe polega na artystycznym odczytaniu wybranego fragmentu prozy niemieckojęzycznej.
2. Lista proponowanych tekstów literackich stanowi załącznik do regulaminu.
3. Dopuszczalne jest wykorzystanie rekwizytów wzbogacających wyraz artystyczny.

§ 5. Zgłoszenie do konkursu

1. Zgłoszenia należy przesłać do dnia **30 listopada 2026** na adres mailowy organizatorki:

   Monika Musioł-Skrzypiec – doradczyni metodyczna ds. języka niemieckiego oraz języka mniejszości niemieckiej
   mmusiol-skrzypiec@podn.wodzislaw.pl

2. Do zgłoszenia należy dołączyć formularz zgłoszeniowy, zaś niezbędne zgody należy dostarczyć organizatorce najpóźniej w dniu konkursu.
3. W tytule wiadomości e-mail należy umieścić nazwę konkursu: „Artyzm Prozy Niemieckiej". Wysyłający zgłoszenie otrzyma od organizatorów informację zwrotną potwierdzającą odbiór zgłoszenia. W przypadku braku potwierdzenia prosimy o kontakt telefoniczny pod numerem: **507-942-638**.
4. Zgłoszenie uczestników oznacza akceptację zasad określonych w niniejszym regulaminie.

§ 6. Termin, miejsce i przebieg konkursu

1. Konkurs odbędzie się dnia **7 grudnia 2026 o godz. 10.00** i potrwa około 3 godzin (czas trwania konkursu może się wydłużyć w przypadku dużej ilości uczestników).
2. Miejsce: **Powiatowy Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli**, Os. 1 Maja 16A, 44-304 Wodzisław Śląski.
3. Konkurs ma formę przesłuchań na żywo, polegających na prezentacji (odczytaniu) wybranego tekstu prozy niemieckiej przed publicznością i komisją konkursową.

§ 7. Komisja konkursowa

1. Oceny wystąpień dokonuje niezależna komisja konkursowa powołana przez Powiatowy Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Wodzisławiu Śląskim.
2. Do zadań komisji należy w szczególności ocena prac zgodnie z kryteriami, ustalenie wyników oraz wyłonienie laureatów.
3. Decyzje komisji dotyczące oceny wystąpień są ostateczne, z zastrzeżeniem zasad określonych w § 8.

§ 8. Zasady oceniania i rozstrzygnięcia konkursu

1. Jury dokonuje oceny wystąpień uczestników w oparciu o następujące kryteria:

a) poprawność językowa i fonetyczna czytanego tekstu

b) oryginalność oraz pomysł na zaprezentowanie i interpretację treści

c) ogólne walory artystyczne, dobiór środków ekspresji i autoprezentacja sceniczna.

2. Laureatami zostają **trzej uczestnicy szkół podstawowych** oraz **trzej uczestnicy szkół ponadpodstawowych**.

§ 9. Wyniki i nagrody

1. Rozstrzygnięcie Konkursu odbędzie się bezpośrednio po zakończeniu przesłuchań w dniu **7 grudnia 2026**.
2. Wszyscy uczestnicy otrzymają dyplomy uczestnictwa oraz drobne upominki.
3. Laureaci otrzymają dyplomy oraz drobne upominki, zaś główne nagrody zostaną wręczone podczas uroczystej gali, która odbędzie się **w czerwcu 2027** w Powiatowym Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli w Wodzisławiu Śląskim.

§ 10. Ochrona danych osobowych i wizerunku

1. Zasady przetwarzania danych osobowych uczestników określa klauzula informacyjna stanowiąca załącznik do regulaminu.
2. Zasady dotyczące wykorzystania i publikacji wizerunku uczestnika określa załącznik do regulaminu.

§ 11. Postanowienia końcowe

1. W sprawach organizacyjnych informacji udziela: **Monika Musioł-Skrzypiec** – doradczyni metodyczna ds. języka niemieckiego oraz języka mniejszości niemieckiej **mmusiol-skrzypiec@podn.wodzislaw.pl**
2. W sprawach nieuregulowanych w regulaminie decyzje dotyczące organizacji konkursu podejmuje organizator, z poszanowaniem zasad określonych w regulaminie i obowiązujących przepisów.
3. Organizator zastrzega możliwość zmiany terminu z przyczyn organizacyjnych. O zmianie zgłoszone szkoły zostaną poinformowane najpóźniej do dn. 1 grudnia 2026.

Załącznik nr 1 do Regulaminu konkursu
ARTYZM PROZY NIEMIECKIEJ

KARTA ZGŁOSZENIA UCZESTNIKÓW

	IMIĘ I NAZWISKO UCZESTNIKA	KLASA	OPIEKUN	NUMER TEKSTU

1. **Pełna nazwa szkoły:** .....
   .....
2. **Adres**
   szkoły: .....
3. **Nr telefonu oraz adres mailowy szkoły:**
   .....
4. **Imię, nazwisko nauczyciela przygotowującego ucznia/uczniów:**
   .....
5. **Adres mailowy oraz nr telefonu nauczyciela:**
   .....

Oświadczam, że zapoznałam/em się z Regulaminem konkursu „**Artyzm Prozy Niemieckiej**” i przyjmuję jego zasady.

Potwierdzam, że zapoznałam/em się z klauzulą informacyjną dotyczącą przetwarzania danych osobowych stanowiącą załącznik do Regulaminu.

....

miejscowość i data podpis Dyrektora szkoły

KLAUZULA INFORMACYJNA DOTYCZĄCA PRZETWARZANIA DANYCH OSOBOWYCH

dotycząca konkursu “Artyzm Prozy Niemieckiej”

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. (RODO) informujemy, że:

1. Administratorem danych osobowych jest Powiatowy Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Wodzisławiu Śląskim, os. 1 Maja 16A, 44-304 Wodzisław Śląski, e-mail: sekretariat@podn.wodzislaw.pl, tel. 32 729 32 42.

2. Z Inspektorem Ochrony Danych można skontaktować się pod adresem e-mail: aleksandra@eduodo.pl.

3. Dane osobowe uczestnika oraz - w niezbędnym zakresie - rodzica/opiekuna prawnego i nauczyciela/opiekuna będą przetwarzane w celu organizacji, przeprowadzenia i rozstrzygnięcia konkursu, kontaktu organizacyjnego, udokumentowania jego przebiegu oraz przekazania informacji o wynikach.

4. Podstawa prawna przetwarzania danych związanych z organizacją konkursu wymaga każdorazowego potwierdzenia przez IOD przed publikacją regulaminu. W zależności od charakteru konkursu i roli PODN może nią być w szczególności art. 6 ust. 1 lit. e RODO w związku z zadaniem realizowanym w interesie publicznym albo inna właściwa podstawa. Nie należy pozostawiać tego punktu w wersji publikowanej bez wskazania zatwierdzonej podstawy prawnej.

5. Jeżeli odrębnie wyrażono zgodę na publikację wizerunku, dane w tym zakresie są przetwarzane na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a RODO, a rozpowszechnianie wizerunku odbywa się na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 81 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

6. Odbiorcami danych mogą być podmioty świadczące na rzecz Administratora usługi informatyczne, hostingowe, pocztowe, drukarskie lub inne usługi niezbędne do przeprowadzenia konkursu - wyłącznie w zakresie koniecznym i na podstawie właściwych umów lub przepisów. Dane laureatów mogą być udostępniane zgodnie z zasadami wskazanymi w regulaminie i właściwą podstawą prawną.

7. Dane będą przechowywane przez okres niezbędny do przeprowadzenia i rozliczenia konkursu, obsługi ewentualnych roszczeń lub zastrzeżeń, a następnie przez okres wynikający z przepisów dotyczących archiwizacji dokumentacji obowiązujących Administratora. Dane przetwarzane

na podstawie zgody będą przetwarzane do czasu jej wycofania lub ustania celu, dla którego została udzielona, z zastrzeżeniem zgodności z prawem przetwarzania dokonanego przed jej wycofaniem.

8. Osobie, której dane dotyczą, przysługuje - w granicach określonych w RODO - prawo dostępu do danych, ich sprostowania, usunięcia, ograniczenia przetwarzania oraz, gdy podstawą przetwarzania jest art. 6 ust. 1 lit. e RODO, prawo wniesienia sprzeciwu. W przypadku danych przetwarzanych na podstawie zgody przysługuje prawo do wycofania zgody w dowolnym momencie.

9. Osobie, której dane dotyczą, przysługuje prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, jeżeli uzna, że przetwarzanie jej danych narusza RODO.

10. Podanie danych oznaczonych jako niezbędne do zgłoszenia i przeprowadzenia konkursu jest konieczne do udziału w konkursie. Podanie danych opartych na zgodzie, w szczególności zgoda na publikację wizerunku, jest dobrowolne i brak zgody nie może powodować odmowy udziału w konkursie.

11. Dane nie będą wykorzystywane do zautomatyzowanego podejmowania decyzji, w tym profilowania.

12. W przypadku publikacji danych, w tym wizerunku, na profilu PODN w serwisie Facebook, dane będą przetwarzane również przez operatora serwisu – Meta Platforms Ireland Limited, zgodnie z zasadami prywatności Meta. Dane mogą być przetwarzane poza Europejskim Obszarem Gospodarczym.

Załącznik nr 3 do Regulaminu konkursu
ARTYZM PROZY NIEMIECKIEJ

DOBROWOLNE ZEZWOLENIE NA ROZPOWSZECHNIANIE WIZERUNKU

dotyczące konkursu “Artyzm Prozy Niemieckiej”

Imię i nazwisko uczestnika: .....

Jako rodzic/opiekun prawny uczestnika* dobrowolnie zezwalam Powiatowemu Ośrodkowi Doskonalenia Nauczycieli w Wodzisławiu Śląskim na nieodpłatne utrwalanie oraz rozpowszechnianie rozpoznawalnego wizerunku uczestnika, utrwalonego podczas konkursu „Artyzm Prozy Niemieckiej”, wyłącznie w celu informowania o przebiegu i rezultatach tego konkursu.

Zakres zezwolenia - zaznaczam wybrane pola:

☐ strona internetowa PODN: podn.wodzislaw.pl;

☐ profil PODN w serwisie Facebook

☐ drukowane materiały informacyjne PODN dotyczące tego konkursu;

☐ inne, dokładnie wskazane miejsce: .....

Zezwolenie obejmuje publikację zdjęć i/lub nagrań wideo, na których uczestnik jest rozpoznawalny. Materiały mogą być technicznie kadrowane lub dostosowywane do formatu publikacji, bez zmian naruszających godność, dobre imię lub inne dobra osobiste uczestnika.

Wiem, że zezwolenie jest dobrowolne, a odmowa jego udzielenia nie wpływa na możliwość udziału w konkursie. Zgodę na przetwarzanie danych osobowych w zakresie wizerunku mogę wycofać w dowolnym momencie, kontaktując się z PODN. Wycofanie zgody nie wpływa na zgodność z prawem działań podjętych przed jej wycofaniem. Po wycofaniu zgody Administrator zaprzestanie dalszego wykorzystywania wizerunku w zakresie, w jakim podstawą jest zgoda, z uwzględnieniem technicznych i prawnych możliwości usunięcia wcześniej opublikowanych materiałów.

Podstawa dotycząca rozpowszechniania wizerunku: art. 81 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Podstawa przetwarzania danych osobowych w zakresie wizerunku: art. 6 ust. 1 lit. a RODO.

....

miejscowość i data podpis rodzica/opiekuna prawnego*

** W przypadku uczestnika pełnoletniego zezwolenia udziela uczestnik. W przypadku starszego dziecka jego zdanie powinno być uwzględnione odpowiednio do wieku i stopnia dojrzałości.*

TEXT 1: Rumpelstilzchen

Ein Märchen der Brüder Grimm

Es war einmal ein Müller, der war arm, aber er hatte eine schöne Tochter. Nun traf es sich, dass er mit dem König zu sprechen kam, und um sich ein Ansehen zu geben, sagte er zu ihm: "Ich habe eine Tochter, die kann Stroh zu Gold spinnen." Der König sprach zum Müller: "Das ist eine Kunst, die mir wohl gefällt, wenn deine Tochter so geschickt ist, wie du sagst, so bring sie morgen in mein Schloß, da will ich sie auf die Probe stellen."

Als nun das Mädchen zu ihm gebracht ward, führte er es in eine Kammer, die ganz voll Stroh lag, gab ihr Rad und Haspel und sprach: "Jetzt mache dich an die Arbeit, und wenn du diese Nacht durch bis morgen früh dieses Stroh nicht zu Gold versponnen hast, so musst du sterben." Darauf schloss er die Kammer selbst zu, und sie blieb allein darin. Da saß nun die arme Müllerstochter und wusste um ihr Leben keinen Rat: sie verstand gar nichts davon, wie man Stroh zu Gold spinnen konnte, und ihre Angst ward immer größer, dass sie endlich zu weinen anfing. Da ging auf einmal die Türe auf, und trat ein kleines Männchen herein und sprach: "Guten Abend, Jungfer Müllerin, warum weint Sie so sehr?"

"Ach," antwortete das Mädchen, "ich soll Stroh zu Gold spinnen und verstehe das nicht." Sprach das Männchen: "Was gibst du mir, wenn ich dirs spinne?" - "Mein Halsband," sagte das Mädchen. Das Männchen nahm das Halsband, setzte sich vor das Rädchen, und schnurr, schnurr, schnurr, dreimal gezogen, war die Spule voll. Dann steckte es eine andere auf, und schnurr, schnurr, schnurr, dreimal gezogen, war auch die zweite voll: und so gings fort bis zum Morgen, da war alles Stroh versponnen, und alle Spulen waren voll Gold.

TEXT 2: Frau Holle

Ein Märchen der Brüder Grimm

Eine Witwe hatte zwei Töchter, davon war die eine schön und fleißig, die andere hässlich und faul. Sie hatte aber die hässliche und faule, weil sie ihre rechte Tochter war, viel lieber, und die andere musste alle Arbeit tun und der Aschenputtel im Hause sein. Das arme Mädchen musste sich täglich auf die große Strasse bei einem Brunnen setzen und musste so viel spinnen, dass ihm das Blut aus den Fingern sprang. Nun trug es sich zu, dass die Spule einmal ganz blutig war, da bückte es sich damit in den Brunnen und wollte sie abwaschen; sie sprang ihm aber aus der Hand und fiel hinab. Es weinte, lief zur Stiefmutter und erzählte ihr das Unglück. Sie schalt es aber so heftig und war so unbarmherzig, dass sie sprach: "Hast du die Spule hinunterfallen lassen, so hol sie auch wieder herauf."

Da ging das Mädchen zu dem Brunnen zurück und wusste nicht, was es anfangen sollte; und in seiner Herzensangst sprang es in den Brunnen hinein, um die Spule zu holen. Es verlor die Besinnung, und als es erwachte und wieder zu sich selber kam, war es auf einer schönen Wiese, wo die Sonne schien und vieltausend Blumen standen. Auf dieser Wiese ging es fort und kam zu einem Backofen, der war voller Brot; das Brot aber rief: "Ach, zieh mich raus, zieh mich raus, sonst verbrenn ich: ich bin schon längst ausgebacken." Da trat es herzu und holte mit dem Brotschieber alles nacheinander heraus. Danach ging es weiter und kam zu einem Baum, der hing voll Äpfel, und rief ihm zu: "Ach, schüttel mich, schüttel mich, wir Äpfel sind alle miteinander reif."

Da schüttelte es den Baum, dass die Äpfel fielen, als regneten sie, und schüttelte, bis keiner mehr oben war; und als es alle in einen Haufen zusammengelegt hatte, ging es wieder weiter. Endlich kam es zu einem kleinen Haus, daraus guckte eine alte Frau, weil sie aber so große Zähne hatte, ward ihm angst, und es wollte fortlaufen. Die alte Frau aber rief ihm nach: "Was fürchtest du dich, liebes Kind? Bleib bei mir, wenn du alle Arbeit im Hause ordentlich tun willst, so soll dir's gut gehn. Du musst nur achtgeben, dass du mein Bett gut machst und es fleißig aufschüttelst, dass die Federn fliegen, dann schneit es in der Welt; ich bin die Frau Holle."

TEXT 3: Von dem Fischer und seiner Frau

Ein Märchen der Brüder Grimm

Es war einmal ein Fischer und seine Frau, die wohnten zusammen in einer kleinen Fischerhütte, dicht an der See, und der Fischer ging alle Tage hin und angelte: und angelte und angelte. So saß er auch einmal mit seiner Angel und sah immer in das klare Wasser hinein: und so saß er nun und saß.

Da ging die Angel auf den Grund, tief hinunter, und als er sie heraufhohe, da holte er einen großen Butt heraus. Da sagte der Butt zu ihm: "Hör mal, Fischer, ich bitte dich, lass mich leben, ich bin kein richtiger Butt, ich bin ein verwunschener Prinz. Was hilft's dir denn, wenn du mich tötest? Ich würde dir doch nicht recht schmecken: Setz mich wieder ins Wasser und lass mich schwimmen." - "Nun," sagte der Mann, "du brauchst nicht so viele Worte zu machen: einen Butt, der sprechen kann, werde ich doch wohl schwimmen lassen." Damit setzte er ihn wieder in das klare Wasser. Da ging der Butt auf Grund und ließ einen langen Streifen Blut hinter sich. Da stand der Fischer auf und ging zu seiner Frau in die kleine Hütte.

"Mann," sagte die Frau, "hast du heute nichts gefangen?" - "Nein," sagte der Mann. "Ich fing einen Butt, der sagte, er wäre ein verwunschener Prinz, da hab ich ihn wieder schwimmen lassen." - "Hast du dir denn nichts gewünscht?" sagte die Frau. "Nein," sagte der Mann, "was sollte ich mir wünschen?" - "Ach," sagte die Frau, "das ist doch übel, immer hier in der Hütte zu wohnen: die stinkt und ist so eklig; du hättest uns doch ein kleines Häuschen wünschen können. Geh noch einmal hin und ruf ihn. Sag ihm, wir wollen ein kleines Häuschen haben, er tut das gewiss." - "Ach," sagte der Mann, "was soll ich da nochmal hingehen?" - "I," sagte die Frau, "du hattest ihn doch gefangen und hast ihn wieder schwimmen lassen - er tut das gewiss. Geh gleich hin!" Der Mann wollte noch nicht recht, wollte aber auch seiner Frau nicht zuwiderhandeln und ging hin an die See.

TEXT 4: „Die Zaubermütze”

Es war einmal ein Junge namens Max. Max lebte in einem kleinen, ruhigen Dorf, umgeben von Wiesen, Wäldern und einem Bach. Er liebte es, draußen zu spielen, Abenteuer zu erleben und neue Dinge zu entdecken. Eines Tages, während er tief im Wald spazieren ging, bemerkte er etwas Rotes, das zwischen den Blättern und Moosen schimmerte. Es war eine seltsame Mütze, die im Sonnenlicht glänzte und geheimnisvoll leuchtete.

„Was ist das denn?“, murmelte Max neugierig und hob die Mütze auf. Er betrachtete sie genau und setzte sie vorsichtig auf. Plötzlich hörte er eine freundliche, aber geheimnisvolle Stimme: „Hallo Max! Ich bin die Zaubermütze. Ich kann dir einen Wunsch erfüllen.“

Max sprang zurück und rieb sich die Augen. „Einen Wunsch? Wirklich?“, fragte er ungläubig.

„Ja!“, antwortete die Mütze fröhlich. „Überlege gut, was du dir am meisten wünschst.“

Max dachte lange nach. Es gab so viele Möglichkeiten: ein schnelles Fahrrad, ein sprechendes Haustier oder einen großen Schatz. Doch dann erinnerte er sich an einen Traum, den er schon lange hatte. „Ich wünsche mir, dass ich fliegen kann!“, sagte er schließlich mutig.

Die Mütze begann hell zu leuchten, und Max spürte ein Kribbeln im ganzen Körper. Plötzlich hob er vom Boden ab! Über Bäume, Häuser und Felder schwebend, konnte er die Welt aus der Vogelperspektive sehen. „Wow! Ich fliege wirklich!“, rief Max begeistert.

Er flog über das ganze Dorf, und unten sah er seine Freunde spielen. „Max! Komm runter!“, rief seine beste Freundin Lena.

„Ich kann nicht! Ich fliege!“, rief Max lachend und machte Loopings in der Luft.

„Pass auf, dass du nicht gegen die Bäume stößt!“, rief Lena besorgt.

„Keine Sorge, ich bin vorsichtig!“, rief Max und drehte eine Schleife, die ihn höher steigen ließ.

Stundenlang flog Max über Felder und Wiesen. Doch irgendwann setzte er sich auf einen großen Baum und dachte nach: „Es macht Spaß, aber ich vermisse meine Freunde und den Boden unter meinen Füßen.“

Er nahm die Mütze ab, und augenblicklich landete er sanft auf dem Gras.